

L'últim fabricant d'estrelles

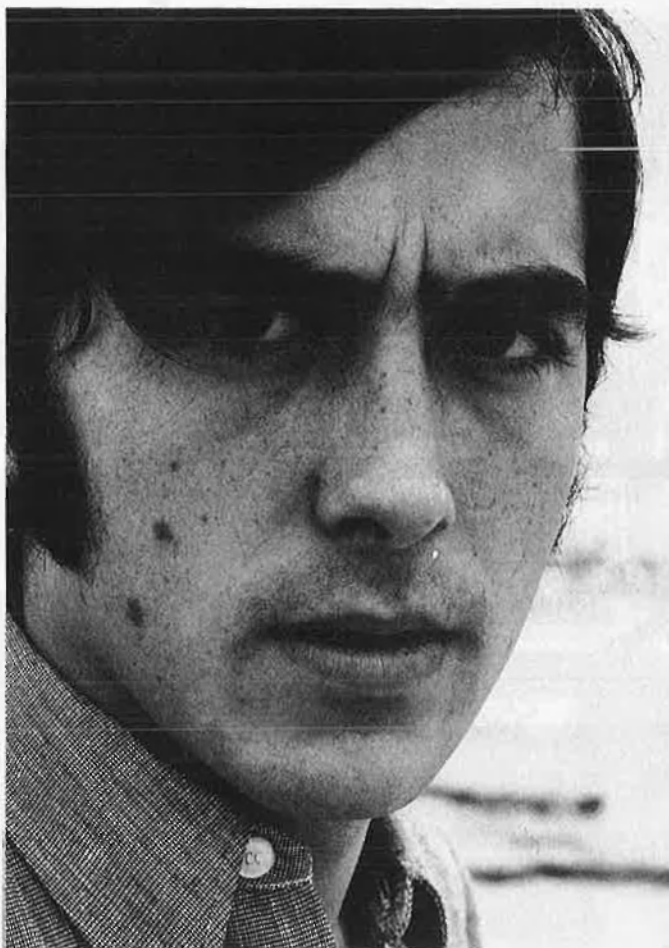
Serrat, El Duo Dinámico o Célia Gámez van ser algunes de les figures representades per Lasso de la Vega, l'últim gran promotor del món de l'espectacle, mort recentment

Discretament, el passat diumenge dia 3 de març desapareixia l'empresari i fabricant d'estrelles Lasso de la Vega. Tot i que el conegut promotor vivia en els últims temps a la ciutat de València, va morir a Granada, ciutat on residia la seua família i on va ser traslladat en fase terminal.

Lasso –el seu nom complet era José María Rancano Lasso de la Vega–, s'havia retirat ja fa alguns anys de tota activitat artística per dedicar-se als negocis hostalers. Era propietari entre altres empreses, de l'Hotel Excelsior de València i del balneari de Fuencaliente a Xulilla.

La seua última aventura en el món de la música seria "apadrinant" el cantant Francisco, a qui va fer triomfar en el festival llatinoamericà de l'OTI. L'astut mànager una volta més va fer de *pigmalione*, en transformar un obscur imitador de Nino Bravo anomenat Frango en un seductor cantant llatí. Ara, amb la seua mort, desapareix un dels últims grans noms del món de l'espectacle forjat en les bambolines del franquisme, amo i senyor de l'escena espanyola al llarg dels anys cinquanta, seixanta i setanta.

En el seu palmarès professional apareixen noms tant diversos com Célia Gámez, Gila, Cassen, Mary Santpere, Carmen de Lirio, Antonio Amaya –un altre dels seus "mecenatges" artístics–, Luis Mariano, El Duo Dinámico, Juan & Junior i sobretot Joan Manuel Serrat, amb qui va protagonitzar el famós *affair* eurovi-

Joan Manuel Serrat.

ARXIU

síu del 68. Ara, amb la seua desaparició, se'n va un dels agents principals d'aquell gran embolic i segurament un home que podia haver "contat" altres versions de la història però que va preferir guardar silenci discretament.

Per a la ciència-ficció queda una misteriosa i substancial quantitat oferida per un grup de prohoms barcelonins en compensació per la renúncia del noi del Poble Sec al festival, detall sempre negat pel cantant i callat per

l'empresari. Fins i tot el desaparegut promotor va rebutjar unes propostes milionàries per a contar les seues memòries en la revista *Interviú*. Tot i així resulta impossible estudiar la figura de Serrat –almenys en el període que va de 1967 a 1975– sense l'omnipresent figura de Lasso de la Vega.

Fou ell el responsable de la professionalització del cantant i dels seus primers triomfs llatino-americans. Segurament també fou ell cu-

pable en part de la "vedetitjació" del cantant, amb qui compartira en una època negocis escènics, i de la saturació de gires i *bolos* per la geografia ibèrica. Uns anys en què alguns acusen el promotor de "vampiritzar" el cantautor.

Per a la història queden suculentos anècdotes protagonitzades per ell com aquella volta en què va fer baixar d'un avió alguns passatgers perquè pujaren els seus artistes que no tenien bitllet, o quan Doña Carmen Polo de Franco es va encaparrar a veure a Espanya Frank Sinatra. Lasso, després de viatjar a Las Vegas i davant la negativa del cantant a actuar per a Franco, se'n va emportar el germà del cantant, que per descomptat va passar per Madrid amb més pena que glòria.

Els telespectadors de TV3 tingueren l'oportunitat de veure'l en un dels programes de Josep Cuni dedicat al Duo Dinámico, on l'ex-mànager, fent una excepció a la seua postura mantinguda amb els mitjans de comunicació en els últims anys, va acceptar participar amb els seus representats d'altres temps.

Diuen que deixa una fortuna al voltant dels vint mil milions de pessetes en béns immobles –establiments hostalers, sales de festes, pisos, etc.–, poca cosa si el comparem amb els temps en què fins i tot fabricava estrelles. O almenys les duia, com Josephine Baker, Jorge Negrete o Xavier Cugat i Abbe Lane.

Carles Gámez